

Проповед на Неделя 15-та след Неделя подир Въздвижение – на Закхей, (Лука 19:1-10), 2018

Братя и сестри,

Днешното литургийно евангелско четиво ни разказва за обръщането и спасението на един окаян грешник, за неговото спасение и на целия му дом. Кой е митарят Закхей? Митарите са богата и привелигирована прослойка от юдейското население, бирници – откупвачи на данъци, служещи на презряната от юдеите езическа римска власт, грабители, които често са взимали многократно по-големи такси от хората. Неслучайно названието „митар“ – такъв, който събира митата – „митар“ в представите на обикновения човек е алчен грабител и грешник, още повече, че митарите са родоотстъпници, доколкото служат на езичниците – римляни.

Закхей е дори още по-мразен човек – той е началник на митарите. Най-вероятно много неправди е извършил, много вдовици е разплакал, много сираци е довел до просешка тояга, на много хора е причинил разорение и мъка, докато стигне до това високо, но незавидно положение.

И ето – митарят Закхей като разбира, че Прославеният Чудотворец и Учител ще мине през Йерихон, иска, настоява да Го види. Надява се поне отдалеч да зърне Спасителя, но поради голямото множество, това не е възможно. Всички са дошли от близо и далеч да зърнат, да поговорят, да се докоснат до Христос.

Надарен с гъвкъв ум, Закхей бързо преценява какво да стори. Той изтичва напред по пътя, където ще мине Господ и забравил за своето социално положение на богаташ, се покатерва като хлапак по едно смокиново дърво.

Ето – оттам, от клоните на смокиновото дърво, Човеколюбецът Христос го повиква: „*Закхее, слез по-скоро, защото днес трябва да бъда у дома ти.*“

Христос решава да спаси грешника, макар и да чува ропота у народа: „*Отби се при грешен човек.*“

Спасителят чува думите на Закхей, който в този момент променя коренно живота си. Всичко несправедливо отнето – казва митаря – ще бъде върнато четворно, така както изисква Мойсеевия закон. Нещо повече – Закхей дава и половината от огромния си имот на сиромаси.

Личи си, че благодатното Царство Божие е посетило тази душа. Личи си, че днес началникът на митарите посреща Създателя на закона. Личи си, че е смазана главата на сребролюбивата змия, която държеше душата на митаря.

„*Днес настана спасение на този дом*“, защото „*този е син Авраамов*“ – казва Господ.

Големият грешник е способен на голямо и искрено покаяние.

И Закхей, който жадуваше да зърне Господ, се удостои да го приеме и у дома си. Колкото и да грешим, Божието опрощение е близо. Стига само да се обърнем към Спасителя, Той не ще се погнуси да влезе и в нашата грешна душа, както не се погнуси от презрения и алчен сребролюбец Закхей.

И Закхей е спасен, да даде Господ и ние да постигнем спасение, макар и с последните. И преди всичко – да съзнаваме собствената си немощ и греховност, да не осъждаме и да не роптаем, и колкото се може по-често да повтаряме в сърце молитвата „*Господи, помилуй*“. И Господ, Който помилва грешника Закхей, Бог на милосърдието и добротата, ще се смили и над нас грешните. Достатъчно е да види нашата покана към Него – нашето покаяние. Амин!